

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרב"צ ר' אשר פריינד זצ"ל

העלון מוקדש לרפואת:
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

לא תוכנית עבודה – פשוט השגחה

מחשבות על הדרך שלנו

לפעמים, כשאנחנו עוצרים לרגע להסתכל על הדרך שעברנו ב"דרך הבעש"ט", אנחנו מחפשים את "היד המכוונת". לא את זו של מנהלי הפרויקטים, אלא את זו של בורא עולם.

היופי בדרך הזו הוא שהיא לא נולדה מתוך תוכניות מגירה. היא פשוט "קרתה". השטח דיבר - והקב"ה ענה. היינו צריכים לשמוע את השיעורים בטלפון? המערכת קמה בסיעתא דשמיא. היינו צריכים דף מודפס שיחבר בינינו? נולד העלון שאתם אווזים כרגע. היינו צריכים לראות את הפנים שמאחורי המילים? הגיעו האנשים הנכונים, עם המצלמות והלב הרחב, והפכו את השיעורים למציאות חזותית (וזה הזדמנות לעצור ולומר להם תודה גדולה).

למה זה עובד ככה?

כי אי אפשר ללמד אמונה פשוטה בעזרת כלים של חוסר אמונה. הדרך שלנו מלמדת שהשם הוא זה שמנהיג את הבירה - אז גם התשתית שלנו צריכה להיראות ככה. בלי דחיפה בכוח, בלי תכנונים נוקשים. פשוט להקשיב למה שהשם מבקש מאיתנו ברגע זה.

זה בדיוק מה שאנחנו מנסים להביא הביתה: את היכולת לזרום עם הילדים, עם האשה, עם ערימת הכלים שמחכה בכיור. להיות גמישים מול המציאות המשתנה, אבל להישאר נטועים ועמידים כמו סלע בכל מה שנוגע לשולחן ערוך ולאמונה.

האש של פנחס

אבל רגע, האם הכל זה רק "לזרום"? ממש לא. כאן נכנס פנחס בן אלעזר ומלמד אותנו שיעור אחר. לפעמים, דווקא כשהכל נראה רגוע מדי, השטח זועק שצריך "משהו אחר". מהלך לא צפוי, שבירה של השגרה. למה? כדי שלא נרדם. כדי שלא נהפוך את עבודת השם שלנו ל"מצוות אנשים מלומדה".

המסר הזה הוא בשבילך, היום: צא מאזור הנוחות. תעז לחלום על משהו חדש בעבודה, בבית או בלימוד. אל תחשוש מהתוצאה - היא במילא לא בידיים שלך. הקב"ה רק מבקש שנפתח לו פתח, שנחיל את התהליך, שניזום. את ההצלחה הוא כבר יתפור בדיוק לפי המידה שלנו.

שבת שלום

הר' ישראל חיים

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

החיסרון שהוביל לחטא

ושם איש ישראל המוכה אשר הוכה את המדיינית וזמר בן סלוא (כה, יד)

צריך להבין, מדוע התורה מכנה את זמר בן סלוא "מוכה" עוד לפני תיאור הריגתו עם המדיינית?

התשובה היא שהתורה מגלה לנו סוד גדול על זמר. זמר היה "מוכה" בנפשו עוד לפני שהוכה על ידי פנחס. אדם שבחר בדרכים שליליות, בין אם זה בבילויים ריקים ובין אם בנפילה לעבירות, הנטייה הטבעית היא לשפוט אותו כנהנתן או כפושע, אך התורה מלמדת אותנו אחרת: האדם הזה פצוע ו"מוכה".

"מוכה" פירושו אדם שיש לו פצע בנפש כתוצאה מהזנחה נפשית בצעירותו או שחווה אירוע מסוים שהשאיר שריטה בנפשו. החיסרון הזה בנפש, הוא שדוחף את האדם לחפש מזור ופיצוי במקומות זרים, בבריחה אל הצחוק החיצוני או אל תאוות חולפות. אין בעובדה זו כדי לפטור את החוטא מעונש, אך יש כאן פתח להבנה מה דרך הטיפול והרפוי באדם שנכשל בחטא מול עיניו.

התורה מקנה לנו כאן את ההבנה שאדם שנופל בחטא הוא בעצם "מוכה", ותפקידנו הוא לנסות להבין את שורש "החיסרון" של אותו אדם שגרם לו לפנות לדרך השלילית שבה בחר, כך שנוכל לנסות לתת לו מילוי חיובי לאותו "חיסרון" ולרפא את נפשו, ובכך להצילו ולהביאו לדרך טובה יותר.

קשר שלא תלוי בדבר

והקרבתם עולה... פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים (ל, לו)

בחג הסוכות, התורה מצווה להקריב בכל יום פרים לעולה במספרים פוחתים והולכים: ביום הראשון מקריבים שלושה עשר פרים וביום השמיני מקריבים רק פר אחד. רש"י בשם מדרש תנחומא מביא לכך הסבר מיוחד: "לימדה תורה דרך ארץ, שמי שיש לו אכסנאי, יום ראשון יאכילנו פטומות. למחר, יאכילנו דגים. למחר,

בשר בהמה. למחר, מאכילו קטנית. למחר, מאכילו ירק. פוחת והלך כפרי החג".

צריך להבין את אותה הנהגת 'דרך ארץ' המוזכרת במדרש, האם זוהי דרכה של הכנסת אורחים ראווה? מדוע להפחית באיכות הארוחות דווקא כשהאורח שווה אצלנו זמן רב יותר?

התשובה טמונה בהבנה עמוקה של מהות הקשר בין איש לרעהו. ככל שקשר בין שניים הוא חזק, פנימי ומהותי יותר, כך הצורך בביטויים חיצוניים פוחת. כאשר הקשר נמצא בראשיתו והוא עדיין רופף, יש צורך להשקיע רבות במעטפת החיצונית כדי לגשר על היעדר הקרבה הפנימית, אך ככל שהחיבור מעמיק לתוך הנפש, החלק החיצוני מאבד מחשיבותו.

עיקרון זה נכון במיוחד בחיי הנישואין: ככל שהקשר הזוגי מעמיק פנימה, הצורך במעשים חיצוניים יורד, שכן החיבור בין בני הזוג עולה לרובד שמעבר לחומר.

דוגמה מובהקת לקשר עוצמתי שאינו תלוי בחיצוניות אנו מוצאים בסיפורם של רבי עקיבא ורחל. השניים לא התראו במשך עשרים וארבע שנים, ולמרות המרחק הפיזי והזמן הממושך, הקשר ביניהם לא נפגע כלל. הדבר התאפשר משום שמדובר היה בקשר בנפש, חיבור פנימי עמוק שאינו זקוק לנוכחות מתמדת או למחוות חיצוניות כדי להתקיים.

למרבה הצער, הרחוב מראה לעיתים קרובות הנהגה הפוכה. העולם מרבה בעיסוק מוגזם בסממנים חיצוניים של קשר זוגי, אולם עובדה זו מעידה דווקא על רפיון בחיבור הנפשי האמיתי. כשאדם מרגיש צורך להחזיק בחיצוניות בצורה מופרזת, ייתכן שזהו ניסיון לפצות על חלל שנוצר בפנים.

המדרש מלמד אותנו 'דרך ארץ' בהכנסת אורחים ובכל קשר בין אנשים: חיבור אמיתי לזולת לא נמדד בהכנת סעודה מרשימה או במפגן חיצוני של קירבה, ואדרבה, בזמן שהמעטפת החיצונית של הקשר מצטמצמת, אז מתגלה החיבור ברובד העמוק והיסודי יותר, שאינו תלוי במחוות חיצוניות כלל.

זמני השבת			
ר"ת	ניסיה	ציאה	ר"ת
21:22	20:26	19:35	חיפה
21:18	20:22	19:31	תל אביב
21:20	20:24	19:13	ירושלים
21:18	20:22	19:31	באר שבע

התמודדות עם נפש האדם
מודעות פנימית,
התמודדות והעצמה

חינוך ילדים
כלים מעשיים
לאתגרי הדור

שלום בית
בניית הבית היהודי
עם הגששת כלים מעשיים

ייעוץ והדרכה בדרך הבעש"ט

לפרטים ותיאום פגישה עם הרב שליט"א: שלומי כהן 050-3739010

פרשת השבוע על פי דרך הבעל שם טוב הרב שי עטרי שליט"א

דרך קצרה וארוכה

בחינוך ילדים ישנן דתי דרכים: דרך ארוכה ודרך קצרה. באופן טבעי אנחנו מתחברים לדרך הקצרה שהיא ארוכה. מה זו דרך קצרה? כאן ועכשיו.

אבא רוצה להשכיב את הילדים שלו לישון, הוא שואג שאגה ואם השאגה לא עזרה, הוא פותח זוג עיניים ובדרך כלל בשלב הזה יודעים לפי העיניים שהמצב מחמיר וכולם בורחים למיטות וברוך ה' יש לנו שקט תעשייתי.

האם בדרך הזו חניכנו אותם? האם כך בנינו אותם? האם כך החדרנו להם מסר אודות החשיבות של שינה בזמן, של עמידה בזמנים? לא, כי זו גישה כוחנית.

הגישה הכוחנית נקראת דרך קצרה שהיא ארוכה. בחינוך וברוחניות אין קצר וקולע. כל תהליך שאנחנו רוצים להפנים ולהחדיר לנפש לוקח זמן, כדי שאדם יפנים מסר זה צריך להיעשות רק על ידי שינון שוב ושוב, על ידי תפילות ועבודה, וזהו תהליך ארוך.

אך זה קשור לפרשה שלנו? פשוט, "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו".

עם ישראל נמצא בדמדומי רוחני, זמרי בן סלוא וכזבי בת צור נופלים בעבירה, עשרים וארבעה אלף מבני שבט שמעון נכשלים בעבירה וזו כבר הדורות כללית. מה הפתרון? פנחס מרים רומח, רץ אל תוך העדה, דוקר את שניהם והשקט שרר. כתוב בפסוק: "השיב את חמתו" - דהיינו, הכל נרגע.

בהמשך הפרשה הקב"ה אומר למשה: "בוא עלה אל הר העברים הזה, תסתכל על ארץ ישראל, תגיד יפה שלום ונאספת אל עמך". משה רבנו מקבל בפרשה את הציווי להיפרד. אומר משה רבנו לקדוש ברוך הוא, "יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה". היינו, "בורא עולם אתה לא יכול לעזוב את עם ישראל כצאן ללא רועה, מי יהיה המנהיג הבא?"

לכאורה, מצופה שהמנהיג הבא יהיה פנחס הרי כל הסיפור שמשה רבנו מבקש מה' מנהיג קורה בפרשת פנחס. לכן נשאלת השאלה, מדוע מבקש משה מה' מנהיג במקומו?

משה רבנו, מה דעתך על פנחס, נראה לי שהוא הכי מתאים בכל זאת הוא "השיב את חמתו מעל בני ישראל" למה אתה מתפלל שיהיה איש על העדה הלא יש כבר פתרון מוכן, אישיות מורמת מעם - פנחס.

התשובה היא, שהדרך שבה פעל פנחס היתה דרך קצרה שהיא ארוכה. פנחס מרים רומח באוויר,

נבדד פירושו שאני נותן מקום לדעה שלך, אני מכבד את הדעה שלך, מכבד את הרגש שלך.

(מתוך השיחה)

דוקר את החוטאים, מרים אותם ועושה איתם סיבוב בכל המחנה וכולם נפעמים מכך וכך נופל עליהם פחד ואימה ומיד נכנסים לבית המדרש ומתחילים ללמוד וחוזרים בתשובה. זה אמנם מעשה נפלא ומדהים וגם תקבל על המעשה הזה שכר, אך זו לא גישה חינוכית.

מובא במדרש בפרקי דרבי אליעזר פרק כ"ט: "וכך היו נוהגין למול עד שנחלקו לשני ממלכות" - לאחר מות שלמה המלך נחלקה הממלכה לשתיים: ירבעם שלט על ממלכת ישראל ורחבעם שלט על ממלכת יהודה ובנימין.

"ומלכות אפרים מנעו מהם את המילה" - בממלכת ישראל תחת ירבעם הפסיקו למול.

ועמד אליהו זכור לטוב וקנא קנאה גדולה" - הרי אליהו זה פנחס והוא קנא קנאת ה'.

"נגלה עליו הקב"ה ואמר לו מה לך פה אליהו" - אליהו, אתה נראה לא רגוע. קרה משהו?

"אמר לו אליהו קנא קנאתי כי עזבו בריתך בני ישראל" - הקב"ה, עם ישראל לא עושים ברית מילה, מה יהיה?!

"אמר לו הקב"ה לאליהו לעולם אתה מקנא קנאת בשיטים על גילוי עריות שנאמר פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן בקנאו את קנאתי" - פנחס קינא את קנאתי.

"וכאן אתה מקנא" - וגם כאן אתה מקנא.

"חיך שאין ישראל עושין ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך" - ה' אומר לאליהו (שהוא פנחס):

"אליהו, אתה כל פעם מקנא. קינאת בשיטים כשעם ישראל נפלו בגילוי עריות וגם כאן כשהם הפרו ברית מילה, תדע לך שבגלל זה תצטרך ללכת עכשיו לכל ברית מילה ולראות שהם כן עושים ברית". אליהו, כביכול, מקבל כאן סוג של עונש.

הקב"ה אומר לאליהו שבפעם הקודמת כשהם נפלו בגילוי עריות הוא קינא, אך האם זה פתר את הבעיה? להיפך, הוא החמיר אותה כי עכשיו הם גם לא עושים ברית מילה.

מה אנו למדים מכך? אם אתה רואה שהפעולה החינוכית הראשונה שעשית גרמה למצב להידרדר סימן שזו לא הגישה הנכונה כי עובדה שהמצב החמיר, עם ישראל עכשיו לא עושים ברית מילה,

הם ערלים.

זאת אומרת, הקב"ה אומר לפנחס שהגישה התקיפה והכוחנית כמו לדקור כאן ועכשיו היא אמנם פתרון מיידי, אך לא רק שהיא לא פותרת את הבעיה, אלא היא דווקא מחמירה את המצב עוד יותר.

לדוגמה, אבא רואה את בנו בן השלוש עשרה לא קם לתפילה, הוא בא אליו ואומר בתקיפות: "תקשיב טוב, אם אתה לא תקום לתפילה כמו בן אדם קח את הדברים שלך וצא מפה!"

הילד נבהל ומשקשק ומאותו יום הוא קם בבוקר לתפילה כמו שעון.

האבא חושב שזו גישה קצרה וקולעת. איום קל, פנים רציניות, קול תקיף וסגרנו את הסיפור.

מה התשובה? נכון, עכשיו הוא קם לתפילה כי הוא מפחד ממך, אבל מה יהיה כשהוא יגיע לגיל שבע עשרה, האם גם אז הוא יקום לתפילה?

לכן, משה רבינו שואל את בורא עולם מי יהיה המנהיג אחריו.

דרך ארוכה וברוכה

"קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו"

מה פירוש המילים "איש אשר רוח בו"? רש"י אומר שיכול להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד. למה הכוונה?

רוח פירושה שיש לו נשימה ארוכה. כשאדם עצבני הנשימות שלו מתקצרות ככתוב "ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה". כשאדם בלחץ ובעצבים הנשימה שלו קצרה. כשאדם רגוע יש לו אורך רוח, נשימות ארוכות ורגועות.

"איש אשר רוח בו" הוא לא קצר רוח, הוא לא פותר בעיות כאן ועכשיו. אצל יהושע הפתרון לבעיות הוא בדרך ארוכה שהיא קצרה.

לדוגמה, בחור פונה לרבו: "הרב, אני לא יכול ללמוד עד תשע בערב, גדול עליי, קשה לי ללמוד שלושה סדרים בישיבה: סדר א', סדר ב', סדר ג'..." יש רבנים שאומרים: "פה יש שלושה סדרים, אם לא מתאים לך תחפש מקום אחר."

מה אומר יהושע? "עד איזו שעה אתה יכול? עד שבע?"

"לא, גם זה הרבה..."

"שש?"

"לא, אתה מגזים הרבה..."

"כמה אתה יכול?"

"עד ארבע ג'."

"קיבלת."

יהושע מצמיד לאותו בחור שני אברכים, אחד בבוקר ואחד בצהריים, ואומר להם: "חבר'ה, תשקיעו בו, תנו לו יחס חם, תרעיפו עליו תשומות לב". הבחור לומד עם שני האברכים והם טופחים לו על הגב, מחמיאים לו, נותנים לו תשומות לב מירבית ותוך שבועיים הבחור מתחיל לקבל טעם בלימוד. יהושע ניגש אליו בשעה ארבע ושואל אותו: "השעה ארבע, למה אתה לא הולך הביתה?" - "הרב, אני חושב שהיום אשאר עד חמש, אני

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו השיעורים!

כל מה שחשוב לכם
בדרך הבעל שם טוב

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי:

א'-ה' בין השעות 8:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

להקדשת העלון ולתרומות:
052-225-8276

לקבלת העלון למייל:
office@baderech.co.il

מטפלת
רגשית

052-7142046

להזמנת הרב לשיעורים
חייגו: 050-3739010

מכון
נושאים
לפחיתות

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

אגרות הדרך

פרשת פנחס

לכבוד ידידי היקר ... הי"ו

"לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי" (תהילים פרק נ"א) - הלב הוא העיקר שבאדם ושם משכן הרוח.

יהושע בן נון נבחר למנהיג אחרי משה רבינו ועליו נאמר "איש אִשָּׁר רוח בו" (במדבר פרק כ"ו) - דהיינו יהושע היה בעל לב, הוא היה בעל רגש.

להיות אדם רגיש שמרגיש את הזולת, וממילא יודע איך להתנהל איתו נכון.

העולם מעריץ את אנשי השקל, שכליים, קרים ונטולי רגש, אך התורה נותנת עדיפות ראשונה ללב.

אנחנו מניחים תחילה תפילין של יד - והוא כנגד הלב, ורק אחר כך תפילין של ראש שהוא כנגד השקל והמוח.

כלומר הלב הוא הפתיחה והיסוד וממנו עולים אל השקל, כתוב "ולא תתורו אחרי לבבכם" (במדבר פרק ט"ו) ורק אחר כך "ואחרי עיניכם", הלב הוא הבסיס, דהיינו הרגש.

וזה מה שביקש דוד המלך "לב טהור ברא לי אלקים" - דהיינו דוד המלך ביקש שיזכה לעבוד את הקב"ה לא רק בגלל השקל והמוח - כי הוא מבין בשכלו שכך צריך לעשות כי כך כתוב בתורה - אלא באמת ירגיש ויהיה מחובר בלב שלו לבוהר עולם.

ולהגיע לדרגה כזאת אפשר רק על ידי שארגיש שאני צריך אותו, על ידי ההתחברות שלי לחסרונות שלי, החסרונות שבהם אני מרגיש חסר אונים, נזקק ונצרך לעזרתו יתברך.

אדם יכול לגשת לתפילה ולהתפלל רק כי כך כתוב בשולחן ערוך, אבל תפילה אמיתית היא תפילה כי אני אכן מרגיש שאני חסר אונים וזקוק שה' ישלח לי את רחמי וחסדיו למלא את נקודת החיסרון שלי, וזהו "לב טהור ברא לי אלקים" - כלומר מידת הדין ונקודת הצמצום שלי.

כשאדם חי בצורה שכזו - הרי שעבודת ה' שלו כל יום מתחדשת ומקבלת צורה חדשה, כי בכל יום יש לו את הקשיים שלו שמשתנים מיום ליום ומתקופה לתקופה, וכך יוצא שכל יום התפילה שלו נראית אחרת - כי היום הוא מתפלל בעיקר על פרנסה, מחר על שלום בית ובהמשך על חינוך ילדים וכו'.

וזהו "חדשים לבקרים רבה אמונתך" (איכה פרק ג') - כל יום יש התחדשות של חוסר מסוים, ומזה מתרבה האמונה וההתקשרות אל ה' בתפילה ובמעשים טובים, וזהו שסיים דוד המלך "ורוח נכון חדש בקרבי" - דהיינו שמכוח החיסרון הוא זכה לרגש חדש בעבודת ה'.

אדם שיחיה כך וכל יום יתחבר לרגש של אותו יום, זה יהפוך אותו ל"יהודי של לב" - כי הוא מתחבר לרגש של אותו יום, פעם לרגש של פחד, פעם לרגש של צער, פעם לרגש של כעס או עצבות וכו', ובכך שמתפלל על כך הוא נותן ביטוי לרגש שלו שבא אליו באותו יום, ועל ידי זה נעשה בעל רגש, ומקבל כלים ועצות להרגיש אף את מצב זולתו, וזה שבחו של יהושע "איש אִשָּׁר רוח בו".

"ויקרא משה להושע בן נון יהושע" (במדבר פרק י"ג) - אומרים בשם האדמו"ר רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל שהשם "הושע" פירושו שהוא היה מתפלל לה' "אָנָּה ה' הושע נָא" (תהילים פרק ק"ח) - דהיינו שהוא היה בעל תפילה, ותפילה זו עבודה שבלב (תענית דף ב' ע"א), דהיינו הפעלת הרגש, ומזה זכה להרגיש את הזולת, וזהו כוח מנהיגותו של יהושע אחרי משה רבינו, וכפי שפירש רש"י במקום "שיכול להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד".

הזה, מעבר לארבעים שנה, אין שלום בית בינו לבניה. בעלה אברך אבל היא לא מחוברת כלל לתורה.

היא חזרה להיות דתיה ולשמור צניעות רק כי היא פחדה שישפרו לה את המיטה אבל זה לא חיבר אותה למסר באופן פנימי. יש להם היום ילדים ונכדים אבל שניהם חיים כל אחד לעצמו ואין שום קשר ביניהם. חיי אומללות.

אז פתרתם את הבעיה באותה השעה אבל כל החיים שלה אומללים. אף אחד לא שוחח עימה שיחות נפש, אף אחד לא היה קשוב לרגשותיה, לבר מה קשה לה, מה היא מחפשת ברחוב, לא התפנו לבנות לה דימוי עצמי חיובי או ביטחון עצמי, אלא רק אימו עליה.

אבל הנה ברוך ה' התחתנה עם אברך, אך היא לא חיה איתו בשלום, נגמרו החיים שלה ושל.

ממשיך המדרש בפרקי דרבי אליעזר - "מכאן התקינו חכמים שיהיו עושין מושב כבוד למלאך הברית ונקרא בשם כסא של אליהו הנביא זכור לטוב שנאמר ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא". מכאן התקינו חכמים את המושג "כיסא של אליהו" שאנחנו מכירים. לפני שעושים כל ברית מכריזים: "זה הכיסא של אליהו הנביא". כיסא מיוחד למלאך הברית אליהו הנביא

עורך הכבוד

למה עושים מושב כבוד למלאך הברית? בפשטות, עושים כבוד לאליהו הנביא שמגיע לברית. אבל אני חושב שכתוב כאן משהו הרבה יותר עמוק. באמצעות מושב הכבוד מעבירים מסר לאליהו הנביא שהוא אמור לבשר את הגאולה, אבל איך היא תבוא? לא בגישה של קנאות, אלא בגישה של כבוד. כשאנחנו נלמד ללכת בגישה של כבוד אחד לשני ולא בגישה של קנאות או כעס - נזכה לגאולה. מהו כבוד?

כבוד פירושו שאני נותן מקום לדעה שלך, אני מכבד את הדעה שלך, מכבד את הרגש שלך.

כבוד פירושו שאני נותן מקום לדעה של השני. זכותך לחשוב כך, אבל אני מרגישה כך וכך. כבוד הדדי ולא ביטול אחד של השני.

התורה מלמדת אותנו שפנחס הלך בגישה של דרך קצרה שהיא ארוכה. הוא לא נבחר למנהיג אחרי משה רבינו ואילו הגישה של יהושע היתה דרך ארוכה, הוא לקח נשימה ארוכה ולכן התוצאה אצל יהושע היתה "ויעבוד ישראל את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע" - בזמן יהושע כל עם ישראל עבד את ה'.

יהי רצון שנוזכר כולנו ללכת בדרך האמת, אמון כן יהי רצון.

שבת שלום.

באמצע סיכום סוגיה".

- "חבל, סיכמנו שאתה הולך בארבע, אתה לא עומד בהסכמים..."

- "הרב, זה חד פעמי, אני רק צריך לסכם את הסוגיה".

- "טוב, לאחר שתסיים לסכם את הסוגיה אני רוצה לעבור עליה".

יהושע קורא את הסיכום, לוחץ לו את היד ואומר לו: "הסיכום שלך מדהים, זה מדויק, לך תראה לראש הישיבה". הוא כותב לו מכתב הסכמה על הסיכום שלו, מתקשר להוריו ואומר להם שהבן שלהם פורח ומתקדם.

כעבור חצי שנה הבחור עוזב את הישיבה בתשע וחצי כמו כולם.

יהושע הולך כנגד רוחו של כל אחד ואחד. הוא מבין עם מה קשה לך, הוא יבוא לקראתך וכך לאט לאט הוא ימשוך אותך לקדושה.

לכן יהושע נבחר להיות המנהיג כי יש לו סבלנות לדרך ארוכה.

כשלמדתי בישיבה, למד איתי בחור שלא יכל לשבת על הכסא אפילו חמש דקות. כל רגע הוא קם, הולך, נכנס, יוצא.

ראש הישיבה קרא לו ושאל אותו: "מה קורה איתך?"

- "הרב, אני רוצה ללמוד אבל אני חייב תעסוקה, אני לא מסוגל".

- "אין בעיה, אתה תהיה אחראי לסדר את כל הספרייה. אתה מוציא את כל הספרים, כורך אותם מחדש, שם עליהם מדבקות, ממספר אותם ועל כל מדף וכל עמודה אתה כותב מה הנושא שלה, אבל בתנאי, לאחר שהוצאת את כל המדף אתה יושב ולומד בבית המדרש שעה שלמה". וכך היה, מחמש דקות לימוד הוא למד שעה ולאט לאט למד יותר ויותר עד החתונה. לאחר החתונה הוא הקים בית נאמן בישראל.

התודעתי בסיפור על אישה שבגיל שבע עשרה התחילה להתקלקל. ההורים שלה לא הצליחו להחזיק אותה כי הם היו מבוגרים שעלו מתימן והיא היתה צעירה בת שבע עשרה. לכן האחים שלה לקחו אותה תחת חסותם.

האח הגדול שלה אמר לה: "תקשיבי טוב, אם את חושבת להתקלקל אני שורף לך את המיטה, את הארון ואת חדר השינה שלך. אני מציע לך לא לבדוק אותי כי זה יעלה לך ביוקר. יש לנו פה כללים באיזה לבוש מסתובבים, מתי חוזרים הביתה ואיך מדברים, כשתתחתני - שיהיה לך כל טוב". היו ביניהם צעקות אבל הוא הפחיד אותה כמו שצריך אז בלית ברירה היא יישרה קו.

במשך שנה שלמה מגיל שבע עשרה עד שמונה עשרה היא יישרה קו. בגיל שמונה עשרה הפגישו אותה עם מישהו, היא התחתנה איתו ונולדו להם ילדים. אבל מהיום שהיא התחתנה ועד עצם היום

לקוח מתוך הספר "אגרות הדרך"
מאת הרב שי עטרי שליט"א
לרכישה חייגו: ר' אברהם 052-2258276

כולל ערב של דרך הבעש"ט

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו באווירה מרוממת ומאיר

בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק
ימי פעילות: א' - ה' | 21:00-22:30

בואו תהיו שותפים

זכות התורה הטהורה יכולה להיות שלכם! אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב

- רפואה שלמה • עליו גשמת
- גשמת יקיריכם • שפע ופרנסה
- הפכו את התורה של הכולל - למגן האישי שלכם ושל משפחתכם.
- לפרטים על מסלולי ההקדשה 052-2258276

כיבוד ושתיה חמה בשפע!

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו הילדים!

לשמוח יתומים ואלמנה

באחת משכונות ירושלים נרה אלמנה צעירה עם שבעה ילדים קטנים.

לא מזמן נפטר בעלה, שהיה אברך יקר וטוב לב, והבית כלו התמלא עצב ונגועים.

ככל שהתקרב חג הפסח, הילדים ראו את כל השכנים מתכוננים לחג – מנקים, קונים מצות ויוו, ומבשלים מאכלים טובים.

אבל בבית שלהם היה שקט ועצוב. מי ששמע על כך היה הצדיק רבי יהושע העשיל ברים.

כשרבי יהושע שמע על האלמנה והילדים, לבו התמלא רחמים.

מיד התחיל לדאג להם:

הוא שלח לביתם מצות, יוו, בגדים לחג וכל מה שצריך כדי שיוכלו לשמוח בפסח כמו כלם.

אבל הרב לא הסתפק בזה.

הוא חשב:

"מי יעשה אתם את ליל הסדר? מי יעזר לילדים לשיר 'מה נשתנה' ולספר ביציאת מצרים?"

לכן דאג שאברך מיוחד יבוא לביתם בליל הסדר ויערר אתם את הסדר בשמחה.

בערב החג, כשהמשפחה של הרב כבר ישבה מוכנה לשלחן החג, אמר רבי יהושע לבני ביתו:

"יתכן שאתעכב מעט. אני רוצה לבדק שהאלמנה והילדים מסתדרים ושמיחים בחג."

הרב הלך במהירות לבית האלמנה. כשפתח את הדלת, שמע קול בכי.

האלמנה ישיבה עצובה מאד, והילדים הביטו בה בדאגה.

"מה קרה?" שאל הרב בעדינות.

האלמנה נגבה את דמעותיה ואמרה "האברך שהיה אמור להגיע לא בא... אינני יודעת איך לערר את הסדר לבד..."

רבי יהושע חיך אל הילדים ואמר מיד "אם כך – אני אשאר אתכם. נעשה יחד את ליל הסדר!"

הילדים קפצו משמחה.

הרב ישב בראש השלחן, קרא את ההגדה בקול נעים, שר עם הילדים את שירי החג, וספר להם על יציאת מצרים כאילו גם הם עצמם יצאו ממצרים באותו הלילה.

לאט לאט התמלא הבית אור ושמחה.

האלמנה הפסיקה לבכות, והילדים חיכו שוב.

אהבת ישראל ללא גבולות פרק ג'

משפחת יפעי הגיעו לרב בניהו כדי לגרר תלולת לבנם. איל, נהג המוניות שהסיע אותם, התפעל ממדותיו הטובות של הרב, והחליט ללכת אליו.

כשהגיע תורו, סוף סוף, קבל אותו הרב בניהו במאור פנים. "שלום, מי כבוד?"

"שמי איל, אני נהג מונית, השיב, "הבאתי לפה היום בני זוג שהרב גר לבן שלהם תלולת. הם תארו לי כיצד הרב התייחס אליהם בחביבות בשעה מאחרת בלילה, והתפעלתי מאוד. ראיתי גם את כמות האנשים שהמתינו היום להכנס אל החדר הזה. מאיפה יש לרב כוחות לכל זה?"

הרב חיך בענוה, "דע לה, אם חיים את האמונה, כלום לא קשה. כל שאלה שמגיעה אלי, אני מאמין שהיא מאת ה', ואני משתדל להרגיש שכל יהודי הוא בן מלך."

איל התרשם מאוד מהרב. הוא החל להתקרב אליו והגיע לביתו פעמים רבות.

יום אחד, הציע איל לרב להיות הנהג הצמוד שלו.

מאז, לכל מקום שהרב בניהו היה צריך לנסע, איל הסיע אותו.

באחת הנסיעות, הבחין הרב שאיל נאנח, ושאל, "מה קורה? איל היקר, למה אתה נאנח?"

איל שחרר אנהו נוספת, "כבוד הרב, אני

נאנח כי אני רואה את כבוד הרב פה ליד, ומבחין בהבדלים בינינו. לרב יש, ברוך ה', שבעה ילדים, וכלם מכבדים את הרב, ולי יש בן אחד שלא מכבד אותי בכלל. הוא בכלל לא גר בארץ, הוא טס לחו"ל ושכח אותי. הוא אינו מתקשר אלי ואינו מתעניין בשלומי. תמיד דאגתי לו, השקעתי בו, נתתי לו כספים... אבל הוא שכח את אבא שלו. זהו בני היחיד! איך אני לא אאנח?"

הרב לא אמר: "איך אתה רוצה שהבן שלך יכבד אותך אם אינך מכבד את הקדוש ברוך הוא? אתה חושב שאם אתה תחנך את הבן שלך איך שאתה רוצה, הוא יגדל ויכבד אותך?"

הוא כלל בתוכו את המלים שכמעט יצאו מפיו, ורק אמר: "בוא נתפלל שבעזרת ה' הבן שלך ילמד לכבד אותך."

יום אחד, הגיע איל לרב. "הרב, הגעתי להחלטה. כמו שהרב יודע, יש לי בן אחד. הוא אינו מתקשר אלי וכמוכן שאינו מבקר אותי. אני רוצה לגלות לרב סוד. אני אמנם נראה נהג מונית פשוט, אבל עבדתי קשה כל החיים שלי, וברוך ה' חסדתי בבנק שני מיליוני שקלים. אני כבר בן ששים ושש, והתניאשתי מהבן

שלי. אני הולך לכתב בצוואה, שאת כל הכסף שלי אני מוריש לרב. אין לי יורשים אחרים, ולכן שלי אני לא אתן שקל!"

הרב סרב בנחרצות, אבל איל נסה לשכנע אותו, "כבוד הרב, אינני מכיר אף אדם מיוחד כמוך. אני רוצה להעביר את כל הירושה אליה!"

"לא, בשום פנים ואופן", הרב היה נחרץ, ואז שנה לפתע נושא, "תגיד לי, מתי יש לבן שלך יום הולדת?"

איל לא הבין לאן הרב חותר, "עוד חדש הוא יהיה בן שלושים", השיב, "למה זה משנה?"

הרב חיך, "שמע מה אני מיעץ לך: תארנן לו מסבת יום הולדת. תשכר אולם ופה ותזמין אותו לחגג בארץ. גם אני בעזרת ה' אשמח להגיע לכבוד אותו במסבה."

איל לא הבין למה מגיע לבן שלו מסבה בגלל ההתנהגות שלו, אבל סמך על הרב וקבל את ההצעה. הוא שכר אולם, הכין ארוע משקע, והתקשר לבן שלו בחו"ל.

"עמרם, רציתי לבשר לך שארננתי לך פה בארץ ישראל מסבת יום הולדת לכבוד גיל שלושים. אתה מקמון, אשמח מאוד לראות אותך, זה הארוע שלך, אקנה לך כרטיס טיסה על חשבוני, רק תבוא!"

עמרם הפתע. הוא לא תכנן לבקר בארץ בשנים הקרובות, אבל הניגות יום הולדת זה כבר משהו אחר... "בטח שאני אבוא. אם הכל על חשבונך, אני בא."

כפי שהבטיח, עמרם נחת בארץ ביום ההולדת. הערב נחגג בשמחה גדולה וברב פאר והדר.

בשעה עשר נכנס הרב בניהו לאולם.

עמרם הביט בפליאה ברב המבוגר, בעל זקן השיבה, שהגיע לחגג אתו ביום ההולדת.

הוא נגש לאביו ושאל בתמיהה, "אבא, מי זה הדתי הזה? למה הוא בא?"

איל הניח יד על כתפו והביט בו בחייה, "דע שבזכותו חגגנו לך הערב יום הולדת."

הפליאה של עמרם רק גברה מרגע לרגע. "בזכותו? מה הקשר? מאיפה הוא מכיר אותי בכלל?"

איל הרצין, "תדע שרציתי לכתב בצוואה שאני מוריש לרב הזה את כל כספי, אבל הוא התנגד בתוקף! הוא אמר לי להוריש את הכסף לה, ונוסף על כך – לחגג לך מסבת יום הולדת."

פיצד יגיב עמרם? האם למסבה שהציע הרב לחגג, תהיה תועלת? ומי יצפה בירשה?

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא

להאזנה לספור בקו הילדים בדרכי: חינו 1700-111-220 ובחרו את מספור הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

אין בית ללא קו הילדים!
במחיר קו אחד בלבד
פותחים את הקווים לכל בני הבית!

להצטרפות חייגו: 1700-111-220

* שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמו קשר. אנונו פותחים לכולם את הקווים

חדש!
מספר הקו
ללא פרסומות!

19
בלבד

ספורים
המכא
מונכני
ספורים

